ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ تلفن: ۱۴ ـ ۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■
سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ـ ۸۸۵۰۱۳۰۰ ■ انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴ ■
نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ / صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

چهارشنبه ۸ تیر ۱۴۰۱- شماره ۷۰۶۹

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 13 12 45 3000

WWW.INN.IR

info@inn.ir

پرونده

سوژه روز

فوتبال ملعبه هوس دلال‌ها

آیسان سعیدی - نبض فوتبال دست آنهاست. همان‌ها که یک فصل تمام بی‌کار و بی‌عار ند و به کمین می‌نشینند تا به رکشان نقل و انتقالات آغاز شود. آنهاکه در این بازار مکاره آتشی به پا می‌کنند که گدازه‌هایش همه را می‌سوزاند اما هرم گرمایش آنها را فربه‌تر می‌کند. آتش بیاران معرکه فوتبال که خود را ایجنت و مدیر برنامه می‌نامند اما این صفت‌های دهان پرکن بیشتر در قبال جیب آنها صدق می‌کند. دلال‌هایی که فقط و فقط به حساب‌های بانکی خود فکر می‌کنند تا تعداد صفرهای آن بیشتر و بیشتر شود. تخصص آنها در بازار گرمی زشت و سیاهی است که در هیچ دکانی خریدار ندارد. مردانی که بدون هیچ آداب و اصولی از حجره به حجره دیگر دق الباب می‌کنند و با جنگ زرگری می‌کوشند تا قیمت بازیکن خود را بالا و بالاتر ببرند تا از این سفره پهن شده لقمه چرب و نرمی عاید آنها شده و از این نمد یک کلاه قیمتی برای خود بسازند.

بالا بردن قیمت بازیکن به هر قیمت و با هر وسیله‌ای هدف آنهاست؛ هدفی که در آن هر وسیله‌ای توجیه می‌شود و انجام آن مباح. در این بازار، اخلاق، معرف، قول، شعور و شرف هیچکدام خریداری ندارد و همه چیز در پول خلاصه می‌شود. قیمت‌های امروز بازار فوتبال ایران هیچ تناسبی با ارزش و کیفیت متاع موجود در بازار ندارند و فاصله‌ای چند صد کیلومتری از حقیقت گرفته‌اند. این نتیجه فعالیت شبانه روزی و البته بی‌حساب و کتاب دلال‌هاست. به قیمت‌ها بنگرید؛ از ۲۰ میلیارد برای یک فصل تا ۷۰ میلیارد برای ۳ فصل؛ آن هم برای بازیکنانی که یک دهم این مبالغ نیز کیفیت و کمیت ندارند. این بازار آشفته و این ارقام فاجعه‌بار نتیجه همین تاخت و تازبی حساب و کتاب دلال‌هاست. مسیری که به ناکجاآباد ختم می‌شود و سودی جز برای جیب دلال‌ها ندارد.

گزارش یک

آرمن ساروخانیان

تورم فوتبال، مسری‌تر از ویروس کرونا

چه کسی ماشه را کشید؟

این اولین بار نیست که قیمت بازیکنان فوتبال در بازار نقل و انتقالات حاشیه‌ساز شده. ارقامی که برای انتقال بعضی از بازیکنان غیرملی‌پوش در روزهای گذشته مطرح شده، از نگاه منتقدان این وضعیت با کیفیت آنها و بنیه اقتصادی باشگاه‌های لیگ برتری همخوانی ندارد. حتی محدودیت‌های اقتصادی و شرایط تحریم هم نتوانسته مانع این رقابت جنون‌آمیز شود. البته این ریخت و پاش‌ها طرفدارانی هم دارد که معتقدند اگر موانع درآمدزایی باشگاه‌ها برطرف شده بود آنها نیازی به استفاده از منابع عمومی نداشتند، ولی تا زمانی که این بستر فراهم نشده، دلیلی وجود ندارد که آنها بخواهند با منابع مالی بخش‌های دیگر ولخرجی کنند.

تورم در فوتبال سرعت سرایت بالایی دارد. ورود یک باشگاه متمول به بازار و حتی یک انتقال بزرگ موج هایی می‌سازد که خیلی زود به بقیه باشگاه‌ها می‌رسد. انتقال سال ۲۰۱۷ نیمار به پاری‌سن‌ژرمن چنین اثری روی بازار نقل و انتقالات فوتبال جهان داشت. بارسلونا برای ستاره برزیلی‌اش بند فسخ ۲۲۲ میلیون یورویی در نظر گرفته بود؛ عددی که خریداران را فراری بدهد، ولی نه هرخریداری را. پاری‌سن‌ژرمن که وارد رقابتی خصمانه با باشگاه اسپانیایی شده بود، تصمیم گرفت این رقم را بپردازد و نیمار را به پایتخت فرانسه ببرد. برای درک درست از عجیب بودن رقم این انتقال باید به یاد بیاورید که رکورد نقل و انتقالات در آن زمان جابه‌جایی ۱۰۵ میلیون یورویی پوگبا از یوونتوس به منچستریونایتد بود که خودش به اندازه کافی شگفت‌آور و غیرمنتظره محسوب می‌شد.

پاری‌سن‌ژرمن اصطلاحاً ماشه را کشید تا قرارداد نیمار آزاد شود و این شروع چند انتقال باورنکردنی بود. بارسا برای پرکردن جای خالی نیمار و البته آرام کردن هواداران عثمان دمبله را که در آن زمان یک ستاره بالقوه و بازیکنی کم‌تجربه بود با ۱۰۵ میلیون یورو به نوکمپ برد. انتقال دمبله اما جواب نداد و آنها یک سال بعد کوتینیو را با ۱۴۵ میلیون یورو از لیورپول خریدند.

در بازار نقل و انتقالات امسال فوتبال ایران ماشه را باشگاه‌هایی کشیدند که فصل گذشته در کورس قهرمانی جا ماندند. پرسپولیس حتی پیش از پایان لیگ بیست و یکم مذاکره با لژیونرهایی مثل بیرانوند و پورعلی‌گنجی را شروع کرد. آنها بعد از جذب اسماعیلی‌فر، رفیعی و گولسیانی، سه بازیکن فصل گذشته سپاهان، سعید صادقی را که به شاه‌ماهی نقل و انتقالات معروف شده به تور انداختند.

گفته می‌شود پرسپولیس برای این بازیکن که در ۲۸ سالگی هنوز بازی ملی ندارد ۱۸ میلیارد تومان پرداخت کرده است. چنین عددی خیلی زود به گوش بقیه بازیکنان می‌رسد و به مبنای رقم نقل و انتقالات بعدی تبدیل می‌شود. البته تورم عمومی روی بازار فوتبال هم اثر دارد، ولی افزایش رقم قراردادهای تابستانی با هیچ منطقی همخوانی ندارد. اگر قیمت محصولات تولیدی در یک سال گذشته بالا رفته، دستمزدها به آن نسبت رشد نداشته و قرارداد بازیکنان هم حکم دستمزدشان را دارد.

وقتی جنجال نقل و انتقالات روزهای اخیر بالا گرفت، نهادهای فوتبال طبق معمول با تأخیر وارد عمل شدند و بحث احیای دوباره قانون شکست‌خورده سقف قرارداد مطرح شد، ولی دیگر همه می‌دانند که نه فدراسیون فوتبال و نه سازمان لیگ توان کنترل این بازار را دارند.

پنالتی

یونس علیزاده

خوشگذرانی با پول‌های بی‌زبان

چند ماه قبل در یک ضیافت فوتبالی پای صحبت‌های یک پیشکسوت نشستم. کسی که بیش از ۳۰ بازی ملی دارد و ۱۵ سال در سطح اول فوتبال مملکت بازی کرده. او می‌گفت: «در دوران فوتبال، پول بسیار خوبی گرفتم و سال ۶۹ تا ۷۶، توانستم یک آپارتمان ۷۰ متری در تهران، دو قطعه زمین ۳۵۰ متری در زادگاهم و یک قطعه زمین در نوشهر بخرم. مجموع همه اینها در آن زمان، پول زیادی بود اما حالا سرمایه من، همین چند تکه زمین و آپارتمان است که گفتم. حالا که می‌بینم فوتبالیست‌ها، این طور پول می‌گیرند، برای آنها خوشحالم اما سؤالم این است که آیا لیاقت این حد از دریافتی را دارند یا نه. باور کنید اگر ۹۰ درصد این فوتبالیست‌ها در زمان ما بازی می‌کردند، نهایتاً این شانس را داشتند که از دقیقه ۸۵ وارد زمین شوند چون در آن دوران، به معنای واقعی کلمه فوتبالیست داشتیم اما حالا همه فوتبالیست‌ها کلی تتو و ادعا دارند و هیچ خروجی نمی‌بینیم.» این جملات شاید به مقایسه نسل‌ها مربوط باشد اما حرف‌های زیادی در دل خود دارد. مدیران فوتبالی از بیت‌المال هزینه می‌کنند تا جیب دلال‌ها پر شود آن هم برای بازیکنانی که حتی در لیگ‌های سطح پایین آسیا و آفریقا هم مشتری ندارند. هیچ‌کس هم نظارتی روی عملکرد مدیران ندارد و آنها به راحتی مشغول خوشگذرانی با پول‌های بی‌زبان هستند. شما تا به حال دیده‌اید حتی یک مدیر بابت اینکه هزینه‌های هنگفتی از جیب ملت داشته، مورد بازخواست قرار بگیرد؟ جایی شنیده‌اید که یک نفر را بابت این مسائل تحت پیگرد قرار بدهند و از او سؤال شود که از کجا پول آوردی که ۲۰ میلیارد تومان به یک بازیکن دادی؟ هیچ خبری از نظارت نیست. مدیران با پول‌های کلان، قیمت فوتبال را هزار برابر بیشتر از بازارهای صنعتی کردند و همین موضوع می‌تواند یکی از عوامل فروپاشی اقتصادی در ورزش باشد. ریخت و پاش مالی در ورزش فقط این نیست که هر بازیکنی را با هر قیمتی که دلالش گفت، خریداری کنید بلکه در بازار نقل و انتقالات باید منطقی رفتار کرد و به دور از زد و بندهای پشت پرده، به فکر صرفه‌جویی بیت‌المال بود. قطعاً پولی که به جیب دلالان و بازیکنان بی‌کیفیت می‌رود، از حساب خانوادگی مدیران نیست اما آنها به راحتی و بدون فکر به آینده فوتبال کشور، این مبالغ را هزینه می‌کنند تا نهایتاً یک تیم بتواند در لیگ بی‌کیفیت و غیرحرفه‌ای ایران، قهرمان شود؛ لیگی که بهترین تیم‌هایش حتی نمی‌توانند به استانداردهای دریافت مجوز حرفه‌ای دست پیدا کنند.

تک به تک

رسول مجیدی

عرضه کم است و قیمت زیاد!

«یک مهاجم نوک برایم بیاور»

این جمله‌ای است که در چند سال اخیر مربیان بزرگ اروپا به مدیران باشگاه‌شان گفته‌اند. جمله‌ای که عیناً مدیران به ایجنت‌ها منتقل کرده‌اند و حالا هدف اصلی هر تابستان به دام انداختن معدود شماره ۹های واقعی بازار است. اگر به بازار نقل و انتقالات اروپا علاقه‌مند باشید، متوجه می‌شوید که در چند سال گذشته هدف اصلی تیم‌های بزرگ گرفتن مهاجمان نوک بوده. بازار خالی از چنین بازیکنانی شده. تا دل‌تان بخواهد هافبک و وینگر خوب وجود دارد. اما مهاجم نوک عالی کم شده. برخی این مشکل را گردن پپ گواردیولا می‌اندازند. او الهام‌بخش روشی از بازی در یک دهه اخیر شده که نیازی به مهاجم مرکزی ندارد. آکادمی‌ها کمتر روی بازیکنان شماره ۹ تمرکز دارند. تمرینات سرزنی کم شده. مهاجم‌های ۶ دانگ موجود در بازار هم اکثراً به این سطح از عملکرد رسیده‌اند. امسال حتی خود پپ گواردیولا هم برخلاف سال‌های پیش تصمیم گرفت یک شماره ۹ درست و حسابی جذب کند. ارلینگ هالند از جمله بازیکنانی است که به معنای واقعی همه تیم‌های بزرگ اروپا به دنبالش بودند. نکته قابل توجه در این بین این است که گفته می‌شود تورم موجود در بازار نقل و انتقالات فوتبال اروپا به همین کمبود مهاجم برمی‌گردد. تقاضا زیاد است و عرضه کم، در نتیجه قیمت مهاجمان بالا رفته و این روی کل بازار تأثیر گذاشته. به نظر می‌رسد در فوتبال ایران هم این مشکل به نوعی دیگر وجود دارد. بازیکن با کیفیت، بازیکنی که تماشاگران را به ورزشگاه بکشاند، بازیکنی که تیم را جلو ببرد کم شده و همان چند نفری که شاید اسم و رسمی به هم زده‌اند، قیمت‌ها را بالا برده‌اند. کمبود عرضه، ضعف آکادمی‌ها و شاید خشکیده شدن استعدادها باعث شده تا قیمت بازیکنان متوسط این روزها که حتی در تیم ملی هم جایی ندارند، سر به فلک بکشد!

نفر به نفر

سام ستارزاده

فوتبال ایران در چنبره دلالان گمنام و ایمن

برای فوتبال بی‌درآمد ایران، رشد نجومی دستمزد بازیکنان داخلی یکی از فاجعه‌بارترین معضل‌های چند سال اخیر است که در جایی غیر از استیصال مدیران ورزشی باشگاه‌ها مقابل بازیکنان و مدیربرنامه‌ها ریشه ندارد.

در فصول گذشته لیگ، بسیاری از بازیکنان لیگ بودند که بدون بازی ملی و تجربه حضور در تورنمنت‌های بین‌المللی و با وجود سن بالا، به‌واسطه عملکرد مطلوبشان در بازه‌ای به‌طول نیم فصل یا حتی کمتر، نام‌شان در رسانه‌ها به‌طرز سرسام‌آوری پررنگ می‌شود. این بازیکنان که در سال‌های گذشته جزو متوسط‌های فوتبال‌مان بودند، بدون هیچ پیشرفتی، با دستمزدهایی بالغ بر ۱۰ میلیارد تومان در سال به سرخآبی‌ها یا تیم‌های متمول صنعتی می‌پیوندند؛ روندی که نتیجه و عاملی جز خالی شدن لیگ برتر از ستاره‌های باکیفیت نیست.

ناامیدکننده‌ترین قسمت این داستان اما اینجاست که رسانه‌ها با مطرح شدن هریک از این انتقالات عجیب‌وغریب، به کلیدواژه دلالان چنگ‌زده و از ردپای آنان سخن می‌گویند؛ اما هیچ‌کس تاکنون از نام یک دلال در رسانه‌ای اسم نبرده است. بسیاری از دلالان دخیل در این وضع، مدیربرنامه‌ها و واسطه‌هایی هستند که اطلاعات کلی‌شان حتی در وبسایت ترانسفرمارکت به‌راحتی در دسترس است. اینکه پس از سال‌ها نسبت دادن انتقالات ناموفق فوتبال‌مان به «دلالان» نامی از آنها برده نمی‌شود، دلیلی ندارد جز اینکه اراده‌ای برای مقابله با دلالان نیست. قانون کارشناسی‌نشده منع جذب مربی و بازیکن خارجی جدید، با محدودسازی شدید بازار بازیکنان و مربیان، در ابتدای لیگ بیستم موجب افزایش نجومی قیمت آنان شد؛ به‌طوری که به گفته پنج باشگاه لیگ‌برتری، جذب خارجی‌های درجه یک حتی با نرخ کنونی دلار، با قیمتی به‌مراتب کمتر از دستمزد بسیاری از داخلی‌ها ممکن است. با این حال، واکنش سازمان لیگ به پیشنهاد این باشگاه‌ها مبنی بر افزایش سهمیه خارجی‌های لیگ نیز، یک پیشنهاد عصر حجری بود؛ تعیین سقف قرارداد، یک قانون آزموده و شکست‌خورده. به اضافه اینکه عضو هیأت‌مدیره سازمان لیگ که تجربه مدیرعاملی در لیگ برتر را هم دارد، طی اظهارنظری بسیار ناآگاهانه از امکان ابطال قراردادهای داخلی در میانه پنجره تابستانی خبر می‌دهد.

تجربه چند سال اخیر فوتبال‌مان نشان می‌دهد که با بودجه کنونی باشگاه‌های متمول لیگ، می‌توان تیم‌هایی در قواره الهلال و الدحیل بست؛ منتهی اگر قوانین خلق‌الساعه و بازدارنده داخلی بگذارند. منتهی این قوانین پابرجا هستند؛ چون قرار نیست تیغی گلوی «دلالان» را بفشارد.

یادداشت روز

مرتضی رضایی

خیلی‌ها هستند که به میثاقی می‌گویند فردوسی‌پور!

هر چقدر که بخواهید روی آن رنگ و لعاب بپاشید باز نمی‌شود؛ یکسری چیزها را شاید بتوان ظاهرش را عوض کرد، شاید بتوان پارچه‌ای روی آن انداخت و صدا و حرکاتش را تقلید کرد اما نمی‌توان با بزک و دوزک و پروبال دادن بیش از اندازه چیز دیگری را نمایش داد. مثل همین ماجرای کنار گذاشتن عادل فردوسی‌پور. گمان‌ها این است که از یاد مردم رفته است، باورشان این است که فوتبال برتر بین افکار عمومی جا افتاده و همه یادشان رفته که روزگاری برنامه نودی بود که همین دوشنبه شب‌ها پخش می‌شد. راستی دوشنبه شب‌ها! یادش بخیر؛ حتی روز و ساعت پخش ۹۰ هم از یادها نرفته است و باور کنید خیلی‌ها هنوز سند ۹۰ + دوشنبه شب را بایگانی نکرده‌اند.

راه دور نرویم؛ این میز و صندلی و این شب و این برنامه را هنوز هم که هنوز است به نام عادل فردوسی‌پور می‌شناسند. کاش خلاقیتی داشتید و با ایده‌ای نو برنامه دیگری می‌ساختید. خیلی از قالب‌ها را عوض می‌کردید یا اگر هیچ کدام از این کارها را بلد نبودید روی دوشنبه شب‌ها قمار نمی‌کردید.

مدیرعامل گل‌گهر هیچ عمدی در کارش نبود برای اینکه به میثاقی گفت فردوسی‌پور! خیلی‌ها هستند مثل ایشان دوشنبه شب‌ها را با ۹۰ می‌شناسند، با عادل فردوسی‌پور و با برنامه‌ای که تا سال‌ها بعد همه از آن خواهند گفت، حتی اگر دیگر به عرصه سیما برنگردد و مجری‌اش عادل فردوسی‌پور نباشد.

جنجال روز

توئیت‌های رئالی، کارد دست مدیر جدید بارسا داد

بارسلونا تصمیم گرفت که قید استخدام الویس کوکا، معاون ورزشی سابق باشگاه میراندس را بزند. دلیل؟ توئیت‌های ضد بارسایی اش!

الویس قرار بود که به‌عنوان استعدادیاب وارد ساختار اکادمی بارسلونا شود و به پیشرفت «بارسلونا اتلتیک» یا همان «بارسا بی» سابق کمک کند. گزارشات در مورد عملکرد کوکا مثبت بود اما گزارش دوشنبه شب رادیو کاتالونیا نشان می‌دهد که استخدام وی توسط بارسلونا منتفی شده است چرا که او سابقه انتشار توئیت‌هایی در حمایت از رئال مادرید را دارد. الویس کوکا توئیت کرده بود: «دوست دارم لوئیز سوارز را در رئال مادرید ببینم، خیلی عالی است.» یا «بخش بسکتبال رئال مادرید عالی است. آفرین به پابلو لاسو.»

او حتی از کمک‌های داوری به بارسلونا انتقاد کرده و نوشته بود: «این همه کمک کافی است. چیزهایی که راخوی (رئیس جمهور سابق اسپانیا) از ما می‌گیرد را به بارسلونا می‌دهند. تأسف‌بار است.»

هر چند که الویس کوکا این توئیت‌ها را حذف کرده است اما اسکرین شات‌هایی که از آنها باقی مانده بود، کار دستش داد و مانع از حضورش در بارسلونا شد. بدین ترتیب این استعدادیاب فرصت حضور در باشگاه بزرگی نظیر بارسلونا را به خاطر این که قبلاً رئالی بودنش را در شبکه‌های اجتماعی نشان داده بود، از دست داد!

طنزیم

هومن جعفری

فریادهای ژاوی

اوضاع اقتصادی بارسلونا آنقدر خراب است که ژاوی نمی‌تواند خریدهای جدیدی انجام بدهد. مقررات سفت و سخت حاکم بر لیگ اسپانیا، به گونه‌ای است که حتی بارسلونا هم با وجود قرارداد دویست میلیون یورویی جدید، نمی‌تواند بازیکنان مورد نیازش را بگیرد.

مطابق شنیده‌ها، ژاوی دیشب در جلسه با مدیران باشگاه بارسلونا، در حالی که اخبار مربوط به خریدهای پرسپولیس را به آنها نشان داده، با فریاد گفته: اینها پول آب معدنی نداشتند، نصف لیگ کشور خودشان را جارو کردند! شما عرضه جذب چهارتا بازیکن را ندارید؟!

از پاسخ مدیران بارسلونا به ژاوی خبری مخابره نشده است!

باشگاه سپاهان بعد از جذب محمد دانشگر با صدور بیانیه‌ای، هفتاد میلیاردی بودن این نقل و انتقال را تکذیب کرد!

ما تا چهل و پنج میلیارد برای دو سال اول قرارداد را تأیید می‌کنیم اما سال سوم را تأیید نمی‌کنیم. منطقی است که وقتی شما سال اول، مبلغ قرارداد را می‌گذاری بیست و سال دوم بیست و پنج، سال سوم را هم بگذاری سی که جمعش بشود هفتاد و پنج میلیارد منتهی سال سوم، مشروط به توافق طرفین است. یعنی چه؟ یعنی سال سوم را بی‌خیال! همان دو سال را با هم پیش می‌رویم، بعد فسخ می‌کنیم!

از نظر تکنیکی سپاهانی‌ها راست می‌گویند. هفتاد تا نیست، هفتاد و پنج تاست! از نظر معرفتی همان چهل و پنج تاست! تا شما با کدامش راضی شوید!

نکته روز

سنت‌های ویمبلدون

رسول مجیدی - مسابقات تنیس گرنداسلم ویمبلدون از روز گذشته در لندن آغاز شده. این صد و سی و پنجمین دوره مسابقات است. ویمبلدون قدیمی‌ترین تورنمنت تنیس دنیاست و سنت‌های خاص خود را دارد. البته این مسابقات امسال با تغییراتی جدید هم مواجه شده.

ویمبلدون تنها مسابقه اوپن تنیس دنیاست که روی زمین چمن برگزار می‌شود. چمن قدیمی‌ترین نوع زمین در این ورزش است که امروزه به‌دلیل هزینه بالای نگهداری از آن کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد. البته سبک بازی در چمن هم با دیگر زمین‌ها متفاوت است. بازیکنان کمتر امکان سرخوردن روی زمین را دارند و ضمناً توپ هم بعد از برخورد با زمین ارتفاع کمتری نسبت به سایر زمین‌ها پیدا می‌کند.

در ویمبلدون خبری از لباس‌های رنگی تنیسورها نیست. ورزشکاران حتماً باید لباس سفید به تن داشته باشند یا دست‌کم عمده رنگ تشکیل دهنده لباس‌شان سفید باشد. این یک سنت قدیمی در ویمبلدون است و ضمناً با توجه به سبز بودن زمین، از نظر بصری زیبایی خاصی به وجود می‌آورد.

توپ‌جمع‌کن‌ها هم سنت‌ها و ویژگی‌های خاص خود را دارند. آنها در حال حاضر از ۴ مدرسه معروف لندن انتخاب می‌شوند و میانگین سنی‌شان ۱۵ سال است. آنها اکثراً کلاس نهم یا دهم را می‌گذرانند و برای حضور در ویمبلدون روزی ۱۷ پوند دریافت می‌کنند.

نحوه کار آنها یک ساعت کار، یک ساعت استراحت است. هر بازی ۶ توپ جمع‌کن فعال نیاز دارد و در کل مسابقات ۲۵۰ توپ جمع‌کن خواهد داشت که نصف‌شان دختر و نصف‌شان پسر هستند. آنها علاوه بر پول می‌توانند یک جعبه از توپ‌های استفاده شده در مسابقات، لباس‌شان که راه‌راه آبی و سفید است و عکس یادگاری در زمین را هم در پایان مسابقات دریافت کنند.

ویمبلدون برعکس سایر مسابقات مهم دنیا، در کنار زمین اسپانسر خاصی ندارد. حتی خبری از ساعت رولکس بزرگ معروف هم در کنار زمین نیست و این برند لوگویش را بسیار کوچک‌تر از همیشه در کنار اسکوربرد حک می‌کند. مسابقات البته اسپانسر دارد اما مسئولان برای منحصر به فرد کردن ویمبلدون در اذهان عمومی، نمی‌گذارند آنها لوگوی‌شان را به شکلی بزرگ در کنار زمین نمایش دهند.

ویمبلدون امسال البته شاهد تغییراتی هم خواهد بود.

برعکس سنت مسابقات که در روز هفتم یعنی اولین یکشنبه بعد از شروع تورنمنت، مسابقه‌ای برگزار نمی‌شود، امسال خبری از «یکشنبه میانی» نخواهد بود و مسابقات در این روز هم برگزار می‌شود.

همچنین امکان تمرین در چمن زمین مرکزی مسابقات هم برای ورزشکاران فراهم شده بود. این مسأله‌ای بود که در تاریخ مسابقات انجام نشده بود و ورزشکاران برعکس سایر گرنداسلم‌ها حق نداشتند قبل از شروع مسابقات در زمین اصلی تمرین کنند.

مهم‌ترین نکته در مورد مسابقات امسال این است که امتیازهای کسب شده توسط تنیسورها در جدول اصلی امتیازی فصل ثبت نمی‌شود. مسئولان انگلیسی برگزارکننده حاضر نشدند دست از تحریم ورزشکاران روس و بلاروس بردارند و همین آنها را وارد جنگ با اتحادیه بین‌المللی تنیس کرد و حالا برای اولین بار حتی قهرمانی در مسابقات هم باعث بالا رفتن رنک تنیسورها نمی‌شود.

سیاست و ورزش

افزایش فعالیت ورزشی روس‌ها در بریکس و کشورهای عضو پیمان شانگهای

وزیر ورزش روسیه: به دنبال رقابت‌های جدید هستیم

به دنبال حمله نظامی روسیه به اوکراین، مسکو با سیل تحریم‌ها از سوی نهادهای بین‌المللی ورزشی مواجه شده است اما وزیر ورزش و جوانان روسیه بر این باور است که این کشور باید در مواجهه با تحریم‌های سیاسی، از اقتدار نظام ورزشی خود اطمینان حاصل کرده و در عین حال در راستای توسعه روابط، به دنبال مسیرهای جدید باشد.

«اولگ ماتیستین» با محکوم کردن این تحریم‌ها که به گفته وی ابزاری برای اعمال فشار سیاسی بر روسیه است، اظهار داشت: در شرایط تحریم، اولویت ما حصول اطمینان از اقتدار نظام ورزش ملی است. متأسفانه ورزش به ابزاری برای نفوذ سیاسی و مکانیسمی برای اعمال فشار بر روسیه بدل شده است. اما در مجموع، این موضوع مطابق ارزش‌های المپیک، نه تنها به ما بلکه برای جهان ورزش ضربه‌ای بزرگ است. ورزش باید بنیان ایدئولوژیکی قدرتمندی را برای توسعه سالم جامعه ایجاد کند؛ ما با نمایندگان صنعتی همواره در مذاکره هستیم تا مشکلات و معضلات کنونی را درک کنیم. او افزود: تشکیل و ارائه پیشنهادات به منظور اقدامات مقابله با بحران با هدف حمایت از فرهنگ و ورزش فیزیکی در روسیه، مسئولیت مشترک ما است.

ماتیستین اضافه کرد که روسیه قصد پشت کردن به جامعه ورزشی بین‌المللی را ندارد بلکه تلاش‌ها و اقدامات تحت حمایت غرب، قصد منزوی کردن مسکو را دارد.

با این حال، وی تأکید دارد که برای توسعه روابط ورزشی در اوراسیا و در جمع اعضای بریکس و سازمان همکاری شانگهای، پتانسیل زیادی وجود دارد.

روسیه به‌عنوان بخشی از واکنش خود به محرومیت ورزشکاران این کشور از حضور در میادین بین‌المللی، تلاش‌های خود را به منظور فراهم کردن رقابت‌های جایگزین افزایش داده است؛ اتفاقی که برای ورزشکاران پارالمپیکی روسیه در المپیک زمستانی ۲۰۲۲ پکن رخ داد.

فوتبال همسایه

سقوط عجیب الفیصلی و الاهلی

قهرمانی سه‌باره الهلال در لیگ عربستان

در شرایطی که تقریباً تمام لیگ‌های باشگاهی در نقاط مختلف جهان به اتمام رسیده، مسابقات لیگ حرفه‌ای عربستان دوشنبه شب با برگزاری هشت دیدار به اتمام رسید و اتفاقات جالب و عجیبی رخ داد.

قهرمان لیگ عربستان تا بازی آخر مشخص نبود و رقابت بین دو رقیب اصلی همه این سال‌ها، الهلال و الاتحاد بود. هر ۲ تیم ۶۴ امتیازی بودند اما الهلال به خاطر عملکرد بهتر در بازی رودررو، دست بالا را برای قهرمانی داشت. شاگردان رامون دیاز که به خوبی خود را به صدر جدول رسانده بودند رودروی الفیصلی قرار گرفتند و با نتیجه ۲ بریک به برتری رسیدند. اودیون ایگالو، ستاره سابق منچستریونایتد مرد اول میدان بود و ۲ گل به ثمر رساند تا آبی‌های پرافتخار به شصت و پنجمین جام قهرمانی خود دست یابند و ضمن ثبت سومین قهرمانی متوالی در لیگ به هجدهمین جام خود در این رقابت‌ها دست یابند.

نکته جالب اینجا بود که تیم بازنده یعنی الفیصلی که اتفاقاً رقیب تیم فولاد خوزستان در مرحله یک هشتم نهایی لیگ قهرمانان آسیا خواهد بود، با این شکست به لیگ ۲ سقوط کرد!

در نتیجه آنها در حالی باید زمستان امسال به‌عنوان نماینده عربستان در مرحله حذفی لیگ قهرمانان شرکت کنند که عملاً در لیگ دسته دو این کشور هستند.

دیگر اتفاق مهم و عجیب اما سقوط تیم سرشناس و پرافتخار الاهلی بود. تیمی که تا همین ۲ سال پیش در لیگ قهرمانان آسیا حضور داشت و سال ۲۰۱۸ نایب قهرمان لیگ شده بود در هفته آخر با حضور ستاره‌هایی چون عمر السوماه، فرانک کوم، کارلوس ادوارد و... مقابل میزبان خود الشباب با تساوی بدون گل متوقف شدند تا با ۳۲ امتیاز سقوط کنند.

کاریکاتور

امسال پرسپولیس در بازار نقل و انتقالات خوب کار کرده و خیلی‌ها این تیم را برنده فعلی پنجره تابستانی می‌دانند. برخی حتی این تیم را کهکشانی می‌دانند. مخصوصاً که ظاهراً خریدهای یحیی تمام نشده و هنوز ادامه خواهد داشت.

خبر

تیته: کسی که به نیمار در پست وینگر بازی می‌دهد، کودن است!

نیمار فصل خوبی را در پاری سن‌ژرمن سپری نکرد و با توجه به ناراضی بودن هواداران پاری سن‌ژرمن از این مهاجم ۳۰ ساله، شایعاتی در خصوص خروج او از این باشگاه مطرح می‌شود. برخی گمانه‌زنی‌ها حاکی از آن است که شاید ستاره برزیلی راهی لیگ برتر شود. جالب اینجاست که تیته، سرمربی تیم ملی برزیل در مصاحبه با گلوبو اسپورته، دفاع جانانه‌ای از این ستاره انجام داده. او معتقد است نیمار برای بروز هرچه بیشتر خلاقیت‌هایش باید مرکزیت بیشتری داشته باشد و به گوشه‌ها محدود نشود چون او برای تیم‌هایش یک راه‌حل است، نه یک مشکل: «نیمار یک مشکل نیست بلکه یک راه‌حل است. می‌گویند نیمار در پست مهاجم نوک اشتباهات بیشتری انجام می‌دهد. مطمئناً این پست، اشتباهات بیشتری می‌طلبد اما وقتی نیمار خلاقانه کار کند، می‌تواند تعیین‌کننده باشد. اگر یک سرمربی به نیمار در پست وینگر بازی دهد او را کودن خطاب می‌کنم. بازی دادن به بازیکنی با کیفیت نیمار در پست وینگر، باعث محدود شدن خلاقیت او می‌شود. اشتباه کردن نیمار به این خاطر است که بازیکنان خلاق، ریسک بیشتری می‌کنند.»

سرمربی جنجالی بارسلونا در عربستان

کیکه ستین سرمربی جدید الشباب

سرمربی سابق بارسلونا هدایت الشباب عربستان را بر عهده گرفت. به گزارش الریاضیه، کیکه ستین در سال ۲۰۲۰ برای مقطعی کوتاه هدایت بارسلونا را بر عهده گرفت اما به خاطر نتایج ضعیف از کار برکنار شد. او از آن زمان هدایت هیچ تیمی را بر عهده نگرفته است. حالا گفته می‌شود باشگاه الشباب عربستان با این مربی سرشناس اسپانیایی به توافق نهایی دست یافته و قرارداد دو ساله امضا کرده.

این باشگاه برای این مربی باتجربه و دیگر کادر فنی همراه او ۳/۷ میلیون یورو پرداخت خواهد کرد.

ستین همان مربی است که قبل از کار در بارسلونا در گاوداری شخصی‌اش کار می‌کرد و در مصاحبه‌ای گفته بود از گاوداری به بارسا رسیده. همین باعث ساختن طنزهای زیادی در بین رسانه‌های اسپانیایی شد. حالا احتمالاً او بعد از اخراج از بارسا دوباره به گاوداری‌اش برگشته و دوباره از آنجا راهی حرفه سرمربیگری شده است.